

[Statsministeren.]

forkastet, ogsaa derfor mener jeg, om dette som om flere andre Lovforslag, der heller ikke forelægges ustandselig Aar efter Aar, at det roligt kan henligge, indtil det igen er rimeligt at fremsætte dem. Og vi bestemmer selv, hvornaar det skal ske. Naar vi atter befinder os over for en Situation, hvor man skal søge at udnytte de parlamentariske Muligheder, altsaa f. Eks. en Landstingsopløsning, er det højst sandsynligt, at det ærede Medlem vil faa sin Nysgerrighed efter igen at se dette Forslag tilfredsstillet, og saa vil det formodentlig igen vække en overvældende Opmærksomhed.

Her er saa vekslet nogle Bemærkninger om Forhold vedrørende Hæren og Flaaden og rettet nogle Spørgsmaal til mig. Jeg maa sige, det lød mærkeligt, da det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i en ærgerlig Tone beskæftigede sig med Hæren paa Foranledning af selve „Fyns Stiftstidende“s Interview med General Lasson, som havde tilladt sig at tale godt og rosende om den Hær, der nu var etableret her i Landet, men endnu mærkeligere maa jeg sige det forekom mig, da det ærede Medlem derefter kastede sig over Flaadens Forhold. At det ærede Medlem ikke er tilfreds med Flaaden, kan jo være sin Sag, men just at opstille det, der nu eksisterer, som det usleste var der dog maaske ingen Grund til i dette Øjeblik. Selvfølgelig er der jo altid Adgang for Rigsdagen til at beskæftige sig med disse Forhold, men jeg synes jo nok, at det kunde ske i mere passende Former, end det ærede Medlem fandt det rimeligt at anvende.

Jeg skal paa den givne Anledning oplyse, at Chefen for Marinen har skildret for mig, hvorledes hans og Marineministeriets Stilling har været gennem de Aar, hvori der er forhandlet om en Nyordning, hvad der jo foreløbig er resulteret i den Ordning, vi nu har. Han har skildret for mig de Planer og Forslag, som af ham eller under hans Medvirken er tilvejebragt gennem de senere Aar indtil Ordningen af 1932. Det fremgaar selvfølgelig heraf, at Viceadmiralen har haft Ønsker udover det nuværende Budget; hertil kan føjes, at Forholdenes Udvikling, bl. a. den danske Valutas ringere Værdi, jo yderligere har medført Vanskeligheder ved at administrere inden for den ved Loven givne Ramme, og Marineministeriets Chef har fremhævet overfor mig, at Rekonstruktionen af Flaaden just af saadanne Grunde vil strække sig over længere Tid, over ret lang Tid, hvis der ikke ydes ekstraordinære

Bevillinger. Men trods alt siger dog Viceadmiralen til Slut i en Skrivelse til mig, at „den nye Ordningslov med dens forenkledede Organisation og nye Plan for Personellets Tilvejebringelse efter min Formening indeholder gode Muligheder for en rationel og økonomisk Udnyttelse af de Midler, der stilles til Raadighed. — At der ved Gennemførelsen af en saa dybtgaaende Organisationsændring, som er foretaget ved den nye Søværnslov, er Mangler til Stede, er forstaaeligt; men de er dog af en saadan Art, at der med relativt faa Ændringer i Loven kunde raades Bod paa dem“.

Ja, værre er det dog ikke for Marinechefens Vedkommende; det er meget værre i det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Opfattelse af Tingene. Dette altsaa til Oplysning og forhaabentlig ogsaa til Beroligelse for det ærede Medlem.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har nævnt en Udtalelse — som findes Sp. 36 — af General With, der har talt om, at Hærens Befalingsmænd skal være Ungdomsopdragere, der søger at udvikle Disciplin paa folkelig Solidaritetsfølelses Grund. Det ærede Medlem har ønsket Oplysning om, hvad Meningen er med disse Ord, idet der naturligvis kan lægges lidt eller meget i dem. Jeg mente for saa vidt nok at kunne forstaa Meningen, men jeg har desuagtet haft en Samtale med Generalen for at kunne udtale mig derom. Jeg vil forudskikke til det ærede Medlem, der spurgte, at saa vidt jeg paa kort Tid har kunnet bedømme Stillingen, er der virkelig sket, saaledes som det ærede Medlem talte om det, en betydelig Ændring baade i Instruktioner og i Befalingsmændenes Adfærd siden Bahnsøns Dage. Jeg kender selvfølgelig kun i begrænset Omfang Personer, som er knyttede til Hæren, men af dem, jeg nu har lært at kende, har jeg mange gode Indtryk, og i Mandskabets Interesse søger jeg selvfølgelig at opmuntre til en god og human Tone, hvilket ikke udelukker nødvendig Disciplin. I denne Forbindelse kan jeg ogsaa sige, at selv om Hær og Flaade forvaltes inden for de af Loven givne Grænser, er der dog mange Afgørelser, som kræver Loyalitet, og den har jeg ikke savnet, heller ikke fra Generalens Side, i min kortvarige Virksomhed i dette Ministerium. Der er selvfølgelig mange, ogsaa indenfor Hæren, der ikke deler de politiske Opfattelser, som raader i Ministeriet, men alle erklærer, at der ikke er noget Ønske om, at Hæren skal gøre politisk Tjeneste for den ene eller den anden Part,